

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28146

гр. София, 11.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОГДАН Р. РУСЕВ**

като разгледа докладваното от **БОГДАН Р. РУСЕВ** Гражданско дело №
20221110170973 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

С Молба, вх. № 145405/25.05.2023г. на СРС, ищецът А. Г. А. чрез адв. Б. З. – АК-София, е поискал да бъде изменено постановеното по делото Решение № 8599/23.05.2023г., като в полза на ищеца бъдат присъдени разноски в пълния претендиран от него размер от 2000,00 лева, обосновавайки, че е дължимо адвокатско възнаграждение по всеки иск отделно. С Молба, вх. № 156956/05.06.2023г. на СРС, ответникът „Сити Кеш“ ООД е аргументирал позиция за неоснователност на заявеното искане. С Молба, вх. № 156581/05.06.2023г. на СРС, уточнена с Молба, вх. № 176701/21.06.2023г. на СРС, ищецът А. Г. А. лично е поискал да бъде изменено решението, като бъдат присъдени разноски в пълен размер, за да бъде честно и справедливо. Ответникът „Сити Кеш“ ООД не е взел становище по тези молби.

С Молба, вх. № 168707/14.06.2023г. на СРС, ответникът „Сити Кеш“ ООД е поискал присъденото в полза на адв. З. възнаграждение да бъде намалено до 400,00 лева. Депозирани са Отговор, вх. № 180725/26.06.2023г. на СРС, с който ищецът А. чрез адв. З. обосновава позиция за недопустимост на молбата.

Софийският районен съд, като взе предвид подадените молби, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Молба, вх. № 145405/25.05.2023г. на СРС, и Молба, вх. № 156581/05.06.2023г. на СРС, са подадени в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирани страни при наличие на правен интерес и представен списък по чл. 80 ГПК, поради което са допустими. Разгледани по същество същите са частично основателни.

Ищецът претендира сумата от 1600,00 лева за заплатени адвокатски хонорари на адв. З.. Ответникът е оспорил същите като прекомерни, като оспорването му е основателно, за което съдът е изложил съответни мотиви, които поддържа. Действително обаче възнаграждението следва да се определи съобразно чл. 7, ал. 2, т. 1 НМРАВ в размер от 400,00 лева. Досежно приложимостта на тази норма от НМРАВ съдът държи да разясни следното: Действително в предходни свои произнасяния по различни дела съдът първоначално е застъпвал практика за релевантност на минималните установени от НМРАВ нива на адвокатските възнаграждения. В последствие, с оглед становището на Съда на ЕС, обективизирано в Решение от 23.11.2017г. по обединени дела C-427/16 и C-428/16 и Определение № 5468/03.05.2023г. по в.ч.гр.д. № 4790/2023г. на СГС, съставът е възприел виждане, че установените прагове на възнагражденията по НМРАВ не обвързват съда при преценката за прекомерност, съответно при определяне на възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗАдв, както и при определяне на възнагражденията за особен представител, което е изложено и в мотивите на решението по настоящото дело. При това положение обаче следва да се отчита, че законодателят в редица случаи изрично препраща към лимитите по НМРАВ,

например чл. 78, ал. 6 ГПК вр. чл. 36, ал. 2 ЗАдв, чл. 47, ал. 6 ГПК, и др., като е факт, че съдебната практика преимуществено се позовава на установените в НМРАВ минимуми при решаване на делата. Така установеното противоречиво възприемане на релевантната нормативна база, генериращо от своя страна противоречива практика, включително при отчитане произнасянето на Съда на ЕС, следва да се отстрани на законодателно ниво или чрез задължително тълкувателно решение / постановление на върховните съдилища. Ясно разписани нормативни критерии, въз основа на които да се определя адвокатското възнаграждение, за да отговаря на легитимни цели и за да се избегне съществуващата субективност при установяване на минималните им размери от адвокатската гилдия, различни от НМРАВ, към момента не са въведени. Съдилищата не са законодателен орган, като в правоприлагането си следват съществуващата нормативна рамка. Във върховните съдилища не е иницирирана процедура за установяване на практика със задължително действие (тълкувателно решение, тълкувателно постановление) по въпроса (арг. опр.60248/28.06.2021г.-ч.т.д.894/2020г.-Ит.о.). Затова и настоящият съдебен състав намира за правилно и целесъобразно отново да се върне към застъпваната по-рано позиция за приложимост на установените от НМРАВ минимални размери на адвокатските възнаграждения при преценката за прекомерност, при определянето на възнаграждение за особен представител и при определяне на възнаграждения по чл. 38, ал. 2 ЗАдв. Така в полза на ищеца следва да се присъдят още 100,00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Адвокатското възнаграждение се определя на база сбора от цената на всички искове, а не отделно по всеки иск (така опр.29/20.01.2020г.-ч.т.д.2982/2019г.-Пт.о.).

Молба, вх. № 168707/14.06.2023г. на СРС, е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, касае присъдените в полза на насрещната страна разноски, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна. Първо – защото с решението си съдът е присъдил разноски за адвокатско възнаграждение на ищеца в размер, който е по-малък от посочения в молбата. Второ, защото по това дело разноските за адвокатски хонорар са определени и се определят съобразно минималните размери по НМРАВ, поради което няма основание да бъдат изменяни на това основание.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 8599/23.05.2023г. по гр.д. № 70973/2022г. на Софийския районен съд, I ГО, 173 състав, в частта му за разноските, като:

ОСЪЖДА „СИТИ КЕШ“ ООД, ЕИК 202531869, със седалище в град София, да заплати на А. Г. А., ЕГН *****, от град София, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от още 100,00 лева за разноски по делото – адвокатски хонорар.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба, вх. № 145405/25.05.2023г. на СРС, и Молба, вх. № 156581/05.06.2023г. на СРС, в останалата им част.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба, вх. № 168707/14.06.2023г. на СРС.

Определението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с частна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Определението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____